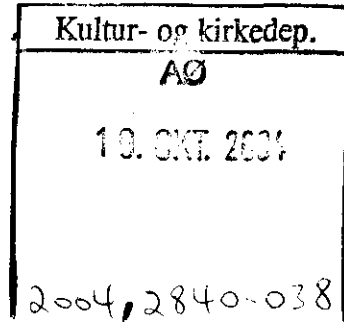

Det Kongelige Kultur og Kirkedepartement
Postboks 8030 Dep

0030 OSLO

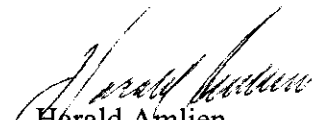

**MELDING OM POLITISK VEDTAK:
FORSKRIFT OM TILSKUDD TIL TROSSAMFUNN M,V, -FORSLAG TIL
ENDRINGER**

Deres ref 2004/2480 AØ GP

Vi viser til tidligere brev og kan opplyse at Formannskapet i møte den 13.10.04, saksnr 0270/04 vedtok følgende:

Formannskapet slutter seg til foreliggende uttalelse.

Harald Amlien
kontorsjef

FORSLAG TIL UTTALELSE:

FORSLAG TIL ENDRING I FORSKRIFT OM TROSSAMFUNN, FORSKRIFT OM TILSKOT TIL UREGISTRERTE TROSSAMFUNN, FORSKRIFT OM TILSKOT TIL LIVSSYNSSAMFUNN.

Dette er en ordning som ikke er ansett som noen stor kommunal oppgave, men som likevel krever sine resurser vedr bl.a. beregning av tilskudd i henhold til sentrale lover og forskrifter.

Det er en av flere ordninger som krever personalresurser på flere ledd i den offentlige forvaltning: stat, fylkesmann og kommuner ved beregning av tilskudd, kontroll og utbetaling.

Samlet resursbruk står i denne sammenheng ikke alltid i rimelig forhold til beløpets størrelse og den enkelte avgjørelses betydning.

Ved revidering av lover og forskrifter er det derfor viktig å vurdere muligheter for effektivisering og rasjonalisering. Ved tilskuddsordninger er det dessuten viktig å finne sikre og effektive kontrollrutiner.

I de foreliggende forslag er det lagt inn et rimelig krav om at søkeren må framlegge fødselsnummer for alle medlemmer. Dette gir muligheter for kontroll. Forslaget om sentral kontroll mot folkeregisteret synes rasjonelt. Videre er det besparende at samfunnene slipper å sende søknad både til staten (fylkesmannen) og kommunen.

Ordnningen med både statlig tilskudd og kommunalt tilskudd synes prinsipielt riktig ut fra tilpasning til lokale forhold og likhet med statskirken. Spørsmålet blir om det er så store forskjeller at det arbeidet dette krever står i rimelig forhold.

Ut fra nåværende regler varierer det kommunale tilskuddet fra i overkant av kr. 200.- per medlem til i overkant av kr. 300.- per medlem i våre nærmeste kommuner. Mye av forskjellen skyldes imidlertid at det er foretatt ulike skjønnsmessige vurderinger av hva slags utgifter og hvor stor %-vis andel av utgifter til de ulike tjenester i kirken, som skal legges til grunn i beregningsgrunnlaget. Nåværende regler gir uklare kriterier for skjønnsvurdering og er forholdsvis arbeidskrevende.

I denne ordningen mener en at det ikke er så store forskjeller og er av så stor betydning at det er nødvendig å opprettholde en kommunal behandling etter sentrale lover og forskrifter.

Det bør derfor vurderes om fylkesmannen kan avgjøre søknadene i henhold til den gitte lov med forskrifter. Et gjennomsnitt av de kommunale tilskudd det siste året eventuelt de siste 3 år bør kunne legges til grunn for økt statstilskudd. Dette kan senere justeres i forhold til statstilskuddet eventuelt indeksreguleres. Dersom det er av stor prinsipiell betydning at dette er å anse som en kommunal utgift kan det innarbeides i kriteriene for statlige rammetilskudd. Alternativt gjennom en eventuell refusjonsordning fra hver kommune. Dette vil medføre noe mer arbeid.

Dersom ordningen med kommunal behandling opprettholdes må nåværende forskrifter klargjøre kriterier slik at det ikke gir urimelige forskjeller kommuner i mellom, gjøres enklere og mindre arbeidskrevende.

Av forslaget pkt 8 siste ledd framgår: Klage over fastsettelsen av kommunalt tilskudd skjer i tilfelle til fylkesmannen.

Etter endringen av forvatningslovens bestemmelser om klage og opprettelse av kommunal klage nemnd har hovedprinsippet vært at Fylkesmannen har opphørt som klageinstans for kommunale vedtak. Dersom ordningen med kommunal behandling eventuelt opprettholdes, bør dette punktet avklares.

En er usikker på hvor omfattende innberetningen til kultur- og kirke departementet i pkt 15 er og hvor mye arbeid departementet har i forbindelse med gjennomgang av disse, men tillater å reise spørsmål om nødvendigheten av denne rapportering og kontroll i tillegg til kravet i forskriftene pkt 9.

For øvrig synes det hensiktsmessig og rasjonelt å samle de 3 forskriften i en forskrift.